

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž SODO 2/2022-2

ODLUKA

Vrhovni sud Republike Hrvatske, po sucu Damiru Kosu, kao sucu pojedincu iz drugostupanjskog državnoodvjetničkog stegovnog vijeća za stegovnu odgovornost zamjenika državnih odvjetnika, u postupku zbog odluke Državnoodvjetničkog vijeća (dalje: DOV) broj DOVO-6/2021-189 od 12. travnja 2022., o produljenju privremenog udaljenja od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, odlučujući o žalbi D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske podnesenoj protiv te odluke, dana 26. travnja 2022.,

o d l u č i o j e:

Odbija se žalba D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom, na temelju članka 97. stavka 2. alineja 3. i 4. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću („Narodne novine“, broj 67/18. i 126/19. – dalje: ZDOV), D. J., zamjeniku Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske produljeno je privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti određeno odlukom broj DOVO-6/2021-161 od 11. siječnja 2022. na rok od daljnja 3 (tri) mjeseca, računajući od 14. travnja 2022. (točka I. izreke), a za vrijeme privremenog udaljenja od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske ima pravo na jednu polovinu plaće (točka II. izreke).

2. Zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. je putem braniteljice, odvjetnice V. A. podnio žalbu protiv navedene odluke zbog "bitnih povreda postupka (posebice prava na pravično suđenje u aspektu prava na obrazloženu odluku i prava na neovisni i nepristrani sud), povrede zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja", s prijedlogom usvojiti žalbu i ukinuti osporenu odluku.

3. Žalba nije osnovana.

4. Žalitelj ističe da se u pobijanoj odluci ponavljaju tvrdnje iz ranijih odluka o privremenom udaljenju od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti i pri tome zanemaruju činjenice koje proizlaze iz odluke DOV-a od 7. prosinca 2021. broj DOVO-6/2021-157 kojom je utvrđena njegova stegovna odgovornost i odluke VSRH od 21. ožujka 2021. broj I KŽ-SODO-1/2022 kojom je ta odluka ukinuta i predmet vraćen DOV-u na ponovni postupak, a u kojim odlukama je prihvaćeno stanovište da se stegovni postupak protiv njega ne može voditi zbog radnji/propusta eventualno počinjenih tijekom mandata Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Žalitelj smatra da je riječ o okolnosti koja izravno utječe na količinu eventualno nedopuštenog ponašanja, čime je posljedično važna za pravilno odlučivanje o vrsti i trajanju privremene mjere u stegovnom postupku, a kako pobijana odluka ne sadrži obrazloženje te okolnosti koja bi bila bitna za pravilno utvrđenje nužnosti i razmjernosti primjene te mjere, počinjena je bitna povreda postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. Ova povreda je, prema žalitelju, ostvarena i zbog toga što u pobijanoj odluci nisu dani razlozi koji bi opravdavali produljenje ove mjere kao nužne i razmjerne i nakon godine dana primjene.

5. Sukladno odredbi članka 97. stavka 2. ZDOV-a, na kojoj je utemeljena pobijana odluka, zamjenik državnog odvjetnika može biti privremeno udaljen od dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina, ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnog pisanog odobrenja Vijeća, ako ovlaštenu predlagatelj predloži stegovnu kaznu razrješenja i ako ovlaštenu podnositelj zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka predloži privremenu mjeru udaljenja.

6. U konkretnom su slučaju zakonske osnove privremenog udaljenja, a kako je to jasno navedeno u pobijanoj odluci, utemeljene na navodima koji proizlaze iz citirane zakonske odredbe, a te su da je ovlaštena predlagateljica za pokretanje stegovnog postupka predložila stegovnu kaznu razrješenja i privremenu mjeru udaljenja.

7. Pobijana je odluka i u skladu s odredbom članka 99. ZDOV-a kojom je propisano da svaka odluka kojom se odlučuje o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Naime, u pobijanoj se odluci polazi od mišljenja Etičkog povjerenstva državnog odvjetništva od 16. studenog 2020. broj P-28/2020 prema kojemu je „... članstvo u udrugama ... u suprotnosti s načelima nepristranosti, načelom dostojanstva i načelom lojalnosti Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika...“ te je nespojivo s obnašanjem njihove dužnosti, s posebnim naglaskom na koliziju između prisege koju polažu državnoodvjetnički dužnosnici i prisege koju polažu članovi ... udruge. Zaključuje se da prihvaćanje obveze „...poslušnosti zakonima B...“ predstavlja „neprimjeren vanjski utjecaj“ na državnoodvjetničkog dužnosnika koji je dužan postupati isključivo „sukladno Ustavu Republike Hrvatske, međunarodnom pravu, zakonima i drugim na zakonu utemeljenim propisima...“, a „zakoni ...“ ne potpadaju ni pod jednu od tih kategorija. Također su izloženi razlozi razmjernosti i opravdanosti privremenog udaljenja zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. koji se mogu sažeti kao „neprimjeren vanjski utjecaj“ i „permanentno stanje potencijalnog sukoba interesa“.

8. Budući da pobijana odluka sadrži jasne i dostatne razloge u pogledu svih činjenica koje su od utjecaja kod odlučivanja u smislu odredbe članka 97. ZDOV-a, nije ostvarena bitna povreda iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. na koju se upire u žalbi.

9. Što se tiče pozivanja žalitelja na stanovišta i zaključke izražene u prethodno citiranim odlukama DOV-a i VSRH, za istaknuti je da je riječ o odlukama (prvostupanjskoj i drugostupanjskoj) o stegovnoj odgovornosti kojima postupak nije pravomoćno dovršen, već je odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske vraćen na ponovno prvostupanjsko odlučivanje. Citirana odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske istakla je nedostatke u samom obrazloženju prvostupanjske odluke, tako da pozivanje žalitelja na dijelove obrazloženja ranije prvostupanjske odluke, kako je ta odluka upravo radi propusta u obrazlaganju ukinuta, je pogrešno. Za sada relevantni razlozi za privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti moraju korespondirati s činjeničnim opisom navedenim u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka, zbog kojeg se sam stegovni postupak vodi, te utvrđenjima vijeća, koje je donijelo ovu pobijanu odluku, a za što je, kako je već ranije navedeno, u istoj navedena dostatna argumentacija.

10. S obzirom na bit ovog postupka u kojemu se odlučuje o privremenom udaljenju, a koja se razlikuje od postupka odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnog odvjetnika, ne može se prihvatiti ni tvrdnja žalitelja da je zaključak DOV-a iz pobijane odluke o tome da je članstvo u ... udruzi kao takvo, in abstracto, nedopustivo s etičkog stajališta kontradiktoran zaključcima iz prethodno citiranih odluka DOV-a i VSRH o stegovnoj odgovornosti. Ovo tim više kada se ima u vidu okolnost da je ranija prvostupanjska odluka kojom je bilo odlučeno o odgovornosti zamjenika Glavne državne odvjetnice ukinuta upravo radi propusta u obrazlaganju, te utvrđenja koja su bila navedena u tom obrazloženju ne determiniraju niti stav vijeća koje odlučuje o privremenom udaljenju od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti, a niti će biti odlučna pri obrazlaganju nove odluke o stegovnoj odgovornosti. Stegovni postupak protiv žalitelja vodi se zbog ponašanja (članstva u udruzi ...) koje je prema tvrdnjama iz zahtjeva suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, čime je, kako se tvrdi u zahtjevu, nanesena šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti, a o čemu još nije pravomoćno odlučeno (budući da je ranija odluka ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak).

11. Kako se, dakle, ovaj postupak odlučivanja o privremenom udaljenju po svojoj prirodi i pretpostavkama odlučivanja bitno razlikuje od postupka odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnog odvjetnika te kako je ranija odluka o stegovnoj odgovornosti ukinuta zbog počinjenih bitnih povreda, bez upuštanja drugostupanjskog tijela u ocjenu ispravnosti prvostupanjske odluke, ne mogu se prihvatiti ni tvrdnje žalitelja kojima se polemizira s razlozima iznesenima u odluci VSRH kojom je ukinuta odluka DOV-a.

12. Imajući u vidu i nespornu činjenicu da se žalitelj bez znanja Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i najbližih kolega i suradnika učlanio u udruhu ... koju karakteriziraju tajnost, zatvorenost, čvrsti ustroj i unutarnja stega, uz posebnu inicijaciju i ozbiljnu prisegu koja nije sukladna državnoodvjetničkoj prisezi, što dovodi

u pitanje postojanost njegovog državnoodvjetničkog integriteta, DOV je zaključilo da sve to onemogućuje redovno obavljanje dužnosti D. J. kao zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske u monokratski i hijerarhijski ustrojenom državnom odvjetništvu te da nije realno za očekivati da bi se žalitelj, u slučaju povratka na posao, ponašao sukladno načelu lojalnosti prema vrhu državnoodvjetničke organizacije i da bi bio spreman na kolegijalnu i iskrenu suradnju, bez obostranog nepovjerenja, a što sve prihvaća i ovo drugostupanjsko tijelo.

13. S obzirom na navedeno, na pravilnost pobijane odluke nije od utjecaja tvrdnja žalitelja da ga prisega koju je dao prilikom učlanjenja u V. O. H. u ožujku ... ne obvezuje od trenutka napuštanja te udruge u listopadu ..., a kamoli četiri godine kasnije, tako da ne može biti logična osnova za zaključivanje da danas postoji podijeljena lojalnost udruzi ... i državnoodvjetničkoj organizaciji. Isto vrijedi i u odnosu na žalbenu tvrdnju da je poslove zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske obavljao 14 mjeseci nakon što je podatak o njegovom članstvu u udruzi ... postao općepoznat i nitko nije imao primjedbi na njegov rad.

14. Jednako tako, žalitelj nije u pravu ni kada tvrdi da mu je zaključivanjem o tome da od njega „nije realno očekivati“ da bi u slučaju povratka na posao svoje ponašanje imao usklađeno s načelom lojalnosti, a bez da mu se o toj okolnosti omogućilo očitovanje, povrijeđeno pravo na pravično suđenje. Naime, ne radi se o činjeničnoj tvrdnji, već o zaključku utemeljenom na vlastitoj procjeni, odnosno mišljenju DOV-a koje je ono kao takvo ovlašteno dati, odnosno iznijeti.

15. Što se tiče tvrdnje žalitelja da mu je pobijanom odlukom uskraćeno pravo na rad, za istaknuti je da je riječ o logičnoj posljedici primjene mjere privremenog udaljenja koja je, kao što je već prethodno navedeno, u konkretnom slučaju utemeljena na svim za to propisanim zakonskim pretpostavkama, pri čemu je DOV kod ocjene razmjernosti i opravdanosti daljnje primjene privremenog udaljenja od obnašanja dužnosti uzeo u obzir i materijalni položaj žalitelja.

16. Uzevši u obzir sve prethodno izneseno, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 26. travnja 2022.

Sudac:
Damir Kos, v.r.